

Sygn. I C 135/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant:	stażysta Patryk Burdecki

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2015 r.

sprawy z powództwa Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. z siedzibą w W.

przeciwko J. R.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanej J. R. na rzecz powoda Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. z siedzibą w W. kwotę 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

II. przyznaje kuratorowi adwokat C. S. kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych) plus podatek VAT tytułem reprezentowania pozwanej J. R.;

III. nakazuje Kasie Sądu Rejonowego w Ciechanowie wypłacenie adwokat C. S. kwoty 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy) z zaliczki wpłaconej przez powoda Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. z siedzibą w W. na kwit (...) k012609;

IV. zasądza od pozwanej J. R. na rzecz powoda Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. z siedzibą w W. kwotę 163,80 zł (sto sześćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 135/15

UZASADNIENIE

Powód Miasto S. W. Zarząd (...) w W., reprezentowany przez radcę prawnego T. C., pozwem złożonym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 30 września 2014 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Powód wnosił o zasądzenie od pozwanej J. R. kwoty 270,40 zł z ustawowymi odsetkami od 2 lutego 2014 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwana w dniu 18 stycznia 2014r, korzystała z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 266 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł. Ponieważ pozwana nie zapłaciła należności, powód domaga się opłaty dodatkowej, należności przewozowej oraz odsetek ustawowych od całej kwoty od dnia upływu terminu jej

płatności (wynoszącego 14 dni od sporządzenia wezwania do dnia zapłaty), zgodnie z art. 33 a ust 3 ustawy prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. nr 50 poz. 601) i uchwały nr (...)Rady Miasta stołecznego W. z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego oraz art. 360 i 361 k.c.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w dniu 16 października 2014 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz k. 6 akt).

Wysłany pozwanej odpis nakazu zapłaty nie został jej doręczony, ponieważ wskazany przez powoda adres pozwanej okazał się błędny (dowód: koperta k. 7 akt).

Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakaz zapłaty z dnia 16 października 2014 r. uchylił w całości i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie (postanowienie k. 13 akt).

Zarządzeniem z dnia 13 lutego 2015 r. Sąd wezwał pełnomocnika powoda do wskazania aktualnego miejsca zamieszkania pozwanej - w terminie 14 dni pod rygorem zawieszenia postępowania (zarządzenie k. 1 akt).

Odpis zarządzenia doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 23 lutego 2015 r. (potwierdzenie odbioru pisma k. 15 akt).

Pełnomocnik powoda nie wskazał prawidłowego adresu pozwanej.

Pełnomocnik powoda pismem z dnia 5 marca 2015 r. wniósł o ustanowienie kuratora dla pozwanej. Na koszty związane z ustanowieniem kuratora powód wpłacił zaliczkę w kwocie 73,80 zł w dniu 9 kwietnia 2015 r. (pismo k. 16 akt, dowód uiszczenia opłaty k. 24 akt).

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2015 r. Sąd ustanowił dla nieznaney z miejsca pobytu J. R. kuratora w osobie adwokat C. S. (postanowienie k. 25 akt).

Kurator pozwanej wniósł o oddalenie powództwa. Ponadto wniósł o zasądzenie należności według norm oświadczając, że dotychczas nie otrzymał wynagrodzenia w części ani w całości.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana J. R. w dniu 18 stycznia 2014r. na stacji (...) jechała linią (...) pojazdem numer (...) należącym do powoda Miasta S. W. Zarząd (...) w W.. Pozwana nie posiadała ważnego dokumentu przewozu na kwotę 4,40 zł. Kontrolerzy powoda nałożyli na pozwaną karę dodatkową w wysokości 266 zł za przejazd i wezwali ją do zapłaty. Pozwana nie uiściła powyższej opłaty (dowód: druk opłaty dodatkowej k. 18 akt, bezsporne,)

Powyższy stan faktyczny sąd oparł na podstawie bezspornych twierdzeń stron i dokumentów dołączonych do pozwu. Sąd dał im wiarę w całości, albowiem żadna ze stron ich nie kwestionowała, a i Sąd nie znalazł ku temu podstaw.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe. (Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Pozwana J. R. jechała linią (...) pojazdem numer (...) należącym do powoda Miasta S. W. Zarząd (...) w W., a tym samym zawarła z podmiotem umowę przewozu.

Zgodnie z art. 33a ust. 3, 3a i 3b Prawa Przewozowego w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność

za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty - umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu. W razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, do zwrotu i umarzenia należności za przewóz i opłaty dodatkowej stosuje się przepis ust. 3a zdanie drugie.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że pozwana jechała pojazdem należącym do powoda i nie posiadała biletu upoważniającego jej do przejazdu ani też dokumentu uprawniającego do bezpłatnego przejazdu. Należy podkreślić, że na pozwanej spoczywał ciężar wykazania w toku procesu zgodnie z art. 6 k.c., że w dniu 18 stycznia 2014 r., kiedy jechała pojazdem powoda, posiadała dokument uprawniający ją do bezpłatnego przejazdu. Pozwana jednak tego w toku procesu nie wykazała, nie kwestionowała faktu przejazdu ani tego, iż nie posiadała ważnego dokumentu przewozu. Z uwagi na powyższe pozwana zobowiązana jest do zapłaty należności za przewóz, której powód w niniejszym procesie dochodzi oraz opłaty dodatkowej. Z uwagi na powyższe na podstawie art. 33 ust. 3a Prawa przewozowego zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. licząc od dnia następnego po upłynięciu terminu z wezwania do zapłaty.

Na podstawie § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 r. w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom, pracownikom sądowym za dokonywanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz.U. nr 27 poz. 197 z póź. zm.) oraz § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 60 zł + podatek VAT tj. łącznie kwotę 73,80 zł, którą nakazał wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwany w całości przegrał proces, stąd zasądzono od niego na rzecz powoda całość kosztów procesu, na które składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 60 zł oraz koszty związane z ustanowionym kuratorem. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda wynika z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.z 2013 r. poz. 490).

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)